

Kemijärvellä kohtaa silloin tällöin ihmisiä, jotka ovat muuttaneet tänne Suomen rajojen ulkopuolelta. Yksi heistä on ukrainalainen Antonina. Annetaan hänen kertoa tarinansa.

IHA Lähetyspuoti (p. 044-5853 638)
avoinna ark. klo 10-17, la 10-14

tiin. Uutinen Jeesuksesta sai aikaan sen, että molemmat työt tulivat uskoon. Ja kohta sen jälkeen myös minä sain ottaa vastaan Vapah-tajan sydämeeni syntieni anteeksiantajana ja sain uuden elämän. Kaikki jotenkin muuttui. Sain rauhan ja levon. Otin myös uskovien kasteen ja liityin paikalliseen kristilliseen seurakuntaan. Tämä tapahtui v. 1990.

Mutta seuraava iso kriisi tuli tyttöjeni ja minun uskoontulon seurauksena. Mieheni ei halunnut, että olisimme uskovia ja me taas emme halunneet luopua siitä, minkä olimme löytäneet. Niinpä seuraus oli, että mieheni lähti. Jäin taas yksin, tällä kertaa kolmen alaikäisen lapseni kanssa.

Elettiin aikaa, jolloin Neuvostoliitto vaihtui Venäjäksi ja raja avautui. Paljon uskovia, eläviä kristittyjä eri maista rupesi kulkemaan Venäjällä ja usein majoitin heitä kodissani. Tuo aika oli varsin toimeksi, sillä tarjolla oli paljon hengellisiä tilaisuuksia ja toimintaa seurakunnassa. Vaikka joskus oli aika raskasta, oli se kuitenkin mielenkiintoista ja antoisaa elämää.

Muutto Suomeen

Vuonna 2000 tuli joukko suomalaisia jälleen kerran meille majoitukseen, ja yksi vieraista oli mies nimeltään Teuvo. Hän liikkui eri ryhmien mukana milloin kuljettajana ja milloin auttaen erilaisissa asioissa noin kolme-neljä kertaa vuodessa. Teuvo oli myös opetellut venäjää ja pikku hiljaa ystävytemme vahvistui. Kaksi yksinäistä löysi toisensa ja menimme naimisiin uuden vuoden aattona 2005. Lapseni olivat jo aikuisia, joten muutin Teuvon mukana Suomeen ja Kemijärvelle.

Alku Suomessa oli todella vaikeaa ja hankalaa, koska en osannut yhtään suomen kieltä, vain kaksi sanaa; tervetuloa ja Jumala. Ja venäläisiä ei Kemijärvellä juurikaan ollut. Teuvonkin työ oli sellaista, että jouduin olemaan pitkiä aikoja yksin ummikkona ilman seuraa ja puhelukaveria. Toki rupesin heti käymään paikallisessa helluntaiseurakunnassa ja johon myös liityin, mutta kun ei ollut yhteistä kieltä, oli vain pakko istua vähän "ulkopuolisena" osaanmatta osallistua mihinkään toimintaan. Se oli vaikeaa aikaa minulle, joka olin aina tottunut joltain tekemään. Aluksi vain luin sanoja ja lauloin mukana, vaikka en ymmärtänyt sanaakaan.

Jumalan ihmeitä

Tämä tapahtui kohta uskoontuloni jälkeen Venäjällä, kun minulla löydettiin kyhmy rinnasta. Olin todella murheissani ja pelkäsin kuolevani. Minusta otettiin kuvat ja jäin odottamaan jatkotoimia. Muistan, kun nojasin koivuun ja itkin ja rukoilin. "Jumala, minä haluan kasvat- taat omat lapseni, ettei he jäisi orvoiksi, niin kuin minä olen jäänyt. Paranna minut". Kolmen kuukauden kuluttua tapahtumasta menin lääkäriin jatkotoimenpiteisiin. Lääkäri otti taas kuvan ja tuli kohta ihmetellen luokse- ni kysyen: "Oletko sinä saanut jo hoitoa?" "No enhän minä mitään ole saanut enkä mitään lääkkeitäkään", vastasin lääkärielle. "No mutta, mihin se kyhmy on hävinnyt, joka näissä aikaisemmissa kuvissa näkyy", hän ihmetteli. Minulle se oli selvä rukousvastaus.

Joskus sain ihania kokemuksia Jumalan huolenpidosta. Oli aika, jolloin huusin ja itkin paljon Jumalalle ja sanoin, etten jaksa enää. Kiukuttelin kuin pieni lapsi Taivaalliselle isälle. Kerran tällaisen tilanteen jälkeen ovikello soi ja oven takana oli nainen seurakunnastamme, joka sanoi, että Jumala oli käskennyt tulla luokse. Emme ymmärtäneet toisiamme, mutta hän vain oli luonani puolisen tuntia ja kun hän lähti, jäi kuitenkin jonkinlainen rauha tapahtuneesta. Ja näin tapahtui muutamia

Ihan tytöt: vas. Leena Korppi, Liisa Kantola ja Antonina Hietajärvi

kertoja. Jumala lähetti eri henkilöitä luokse- ni ja pikku hiljaa pääsin jaloille.

Vuonna 2007 oikeaan silmääni ilmestyi "peite". En nähnyt silmilläni kuin puoliksi. Se ki- uvasi kovasti lukemista. Valo myös aiheutti ar- kuutta. Olin hengellisessä tilaisuudessa 2008. Siellä eräs nainen sanoi kesken rukouksen, että "täällä on joku henkilö, jolla on oikeassa silmässä vikaa. Jumala parantaa sinut". Kun kuulin tämän, avasin silmäni ja – "se" oli pois. Silmäni oli taas normaali.

Miten suomalaiset ovat sinuun suhtautuneet?

Venäläiset ovat paljon avoimempia ja sosiaa- liseimpia kuin suomalaiset. Naapuri voi tulla ihan milloin vaan kylään ja vaikka se ei olisi itselle sopiva aika, niin silti hän oli tervetullut.

Monesti koen, että suomalaiset vihaavat venäläistä. Minä kyllä ymmärrän sen, koska Venäjä koetaan vihollisena, koska on hyökännyt Suomeen. Vaikka minä en ole hyökännyt tai minun isäni ei ole hyökännyt niin silti venäläisenä usein koen, että minua vihataan.

Toki poikkeuksiakin on. Ensimmäinen työharjoittelupaikka Kemijärvellä oli S-marketissa ja siellä Sirpa Haataja ja Erkki Halonen olivat aivan ihania ihmisiä minua kohtaan. Tahdon ihan julkisesti kiittää heitä saamastani tuesta. Heillä oli sydän oikealla paikalla.

Jotkut kokevat, että venäläiset tulevat vain hyötymään suomalaisista. Ja toki tämäkin pitää osittain paikkansa, mutta ei kaikki ole sellaisia.

Elämä tänään

Tänään on jo paljon helpompaa elää Suo- messa. Vasta puolitoista vuotta Suomeen tulemisen jälkeen pääsin 5 kk:n mittaiselle suomenkielen kurssille Rovaniemelle. Sitten tuli muitakin lyhytaikaisia kursseja. Pikku hiljaa sanavarastoni alkoi karttumaan. Monia väärinymmärryksiä on mahtunut tähän alku- aikaan, kun en ymmärtänyt Suomea eivätkä muut ymmärtäneet minua.

Vuonna 2009 kemijärveläinen firma järjesti vuoden mittaisen suomenkielen kurssin ja se oli todella hyvä. Silloin moni asia löysi paik- kansa ja opin kielioppia. Opettaja oli venäläi- nen nainen ja hän oli hyvin vaativa ja vahva- luontoinen. Mutta siitä oli hyötyä minulle. Hän

pani oikeasti opiskelemaan.

Nyt hallitsen suomenkielen, vaikka vieläkin tulee asioita, joita en ymmärrä. Mutta voin osallistua työelämään ja auttaa monissa asi- oissa. Tällä hetkellä minut tapaakin useinmi- ten IHA:n lähetyspuodista, jossa työskentelen osa-aikaisena siivoojana.

Iloitsen myös lapsistani, joista vanhin asuu Muurmanskissa, nuorin Monchegorskissa ja keskimäinen Sveitsissä, jossa toimii kie- lenopettajana aikuiskoulutuskeskuksessa. Hänellä on hyvä kielioppia ja hän osaa nyt kuutta eri kieltä: venäjää, englantia, saksaa, ranskaa, norjaa ja italiaa. Vielä on opiskelun alla espanja.

Haluan vielä toivottaa kaikille: "Hyvää joulua!"

Antonina siivouskärreineen työn- touhussa.

Suomi, Venäjä ja Israel ovat kaikki hy- vin erilaisia maita, mutta kaikki kolme ovat Antoninalle rakkaita.

Maahanmuuttaja Antonina Hietajärvi

Karu lapsuus

Olen syntynyt Ukrainan Chernikovassa v.1950. Perheeseemme kuului isä, äiti ja 9 lasta, joista minä olin 8. Ollessani kaksivuotias, äitini kuoli ja ollessani kymmenen vanha, myös isäni kuoli. Niinpä jouduin alaikäisenä lastenkotiin. Neuvos- toaikainen lastenkoti oli vähän toista kuin suoma- lainen, mutta sain kuitenkin katon pääni päälle ja ruokaa.

Kun täytin 17, lähdit lastenkodista maailmalle työ- tä etsimään. Muutin Donetskian vanhemman sis- koni luokse. Hoidin hänen lapsiaan ja sain myös töitä bussin rahastajana. Pääsin opiskelemaan johdinautokuljettajaksi, ja kun sain ammattipa- perit, muutin Minskiin, jossa sain kuljettajan töitä.

Muutto pohjoiseen

Kuusi vuotta meni johdinautoa ajaessa ja kun kerran tulin lomalla siskoni luokse Donetskian, tapasin miehen, jonka kanssa aikanaan menin naimisiin ja muutin Valko-Venäjän Minskistä Murmanskian, jossa mieheni asui ja toimi meri- miehenä. Silloin elettiin vielä Neuvostoliiton aikaa ja vuosi oli 1975. Meille syntyi kaksi lasta. Eräänä päivänä kaikki muuttui, kun sain tiedon; mieheni oli pudonnut laivasta eikä kukaan tiennyt, miten ja miksi.

Elin neljä vuotta leskenä, kunnes menin uudes- taan naimisiin 1985 ja muutimme Monchegors- kiin (n. 130 km Muurmanskista etelään). Pian saimme perheenisäystä ja sain kolmannen työtön. Lapsen syntymän jälkeen tein postivirkailijan töi- tä.

Valoa pimeyteen

Elämä ei ollut kohdellut minua silkkihansikkain, mutta kaikesta oli selvitty aina jotenkin. Seuraava iso muutos elämäni tuli tyttöjeni kautta. Molem- mat vanhemmat tyttöni olivat opiskelleet itse- näisesti englannin kieltä ja kun eräänä päivänä heidän koululle ilmestyi amerikkalainen ryhmä, joka kertoi hyviä uutisia Jumalasta, toimivat 14- ja 12-vuotiaat tyttöni tulkina koulun tilaisuuksissa. Ryhmä oli - ihme kyllä - saanut luvan jakaa kou- lulla raamattuja, ja myös meille tuli sellainen ko-

Kuka on Teuvo Hietajärvi?

* Syntynyt Sallan Morottajan kylässä Hietajärven ranta- milla v.1954. Perheeseen kuului opettaja-isä sekä äiti, jo- ka touhusi koulun keittiössä että koulun siivoojana, sekä 4 poikaa. Lisäksi "perheeseen" kuului pikkusen karjaa ja poroja.

* Ylioppilas Sallan lukiosta ja valmistui yo-merkonomiksi Kemijärven kauppaopistosta.

* Töissä Väriön luonnontutkimusasemalla (jo vuodesta -79 alkaen).

* Harrastuksina luonto ja luontokuvaus. Suomessa lintu- havaintoja eri lajeista Teuvolla on kertynyt n. 210 kpl, kun Suomessa kaikkiaan on havaittu 468 lajia. Aivan parhaat bongajaajat ovat päässeet vähän yli 400 lajin tulokseen. Luontokuvia on paljon eri kohteista, lähinnä eläimistä.

* On ollut Siion-seurakunnan jäsenenä vuodesta 1992 lähtien. Vuosien aikana hän on osallistunut aktiivisesti seurakunnan moniin toimintoihin ja on tämän kuluvan vuoden alusta alkaen toiminut seurakunnan toiminnan- tarkastajana.

* Kuuluu Suomen Gideonihin (Gideonit jakavat ilmai- seksi Raamattuja koululaisille, varusmiehille jne.)

* Mielenkiintoinen luontopäiväkirja (Teuvon ylläpitämä) löytyy osoitteesta: <http://www.varrio.blogspot.fi>

Kuvat Teuvo Hietajärvi

KATUKIRKKO

Jaakonkatu 2-4 (Iha Lähetyspuodin yhteydessä)

IHA Lähetyspuodin yhteyteen on rakennettu tila, jossa on helppo ja mukava kokoontua yhteisiin hetkiin. Nämä tilat Siion-seurakunta on vuokrannut IHA Ry:ltä.

**Torstai on toivoa täynnä!
Tartu elämään –illat torstaisin klo 19 Sinulle!**

Laulamme yhdessä, kuuntelemme henkilökohtaisia puheenvuoroja Jumalan teoista, musiikkia, rukoilemme sairaiden puolesta jne. Tule siis rohkeasti mu- kaan.

Torstaina 22.11. klo 19 mukana Teuvo Hietajärvi luontokuvien kera
Torstaina 29.11. klo 19 mukana Juhani Paasovaara, kahdesti vapautettu!